

Midnattsropet

Nr 12 - 1975 - årg. 15 - pris kr 1: 80

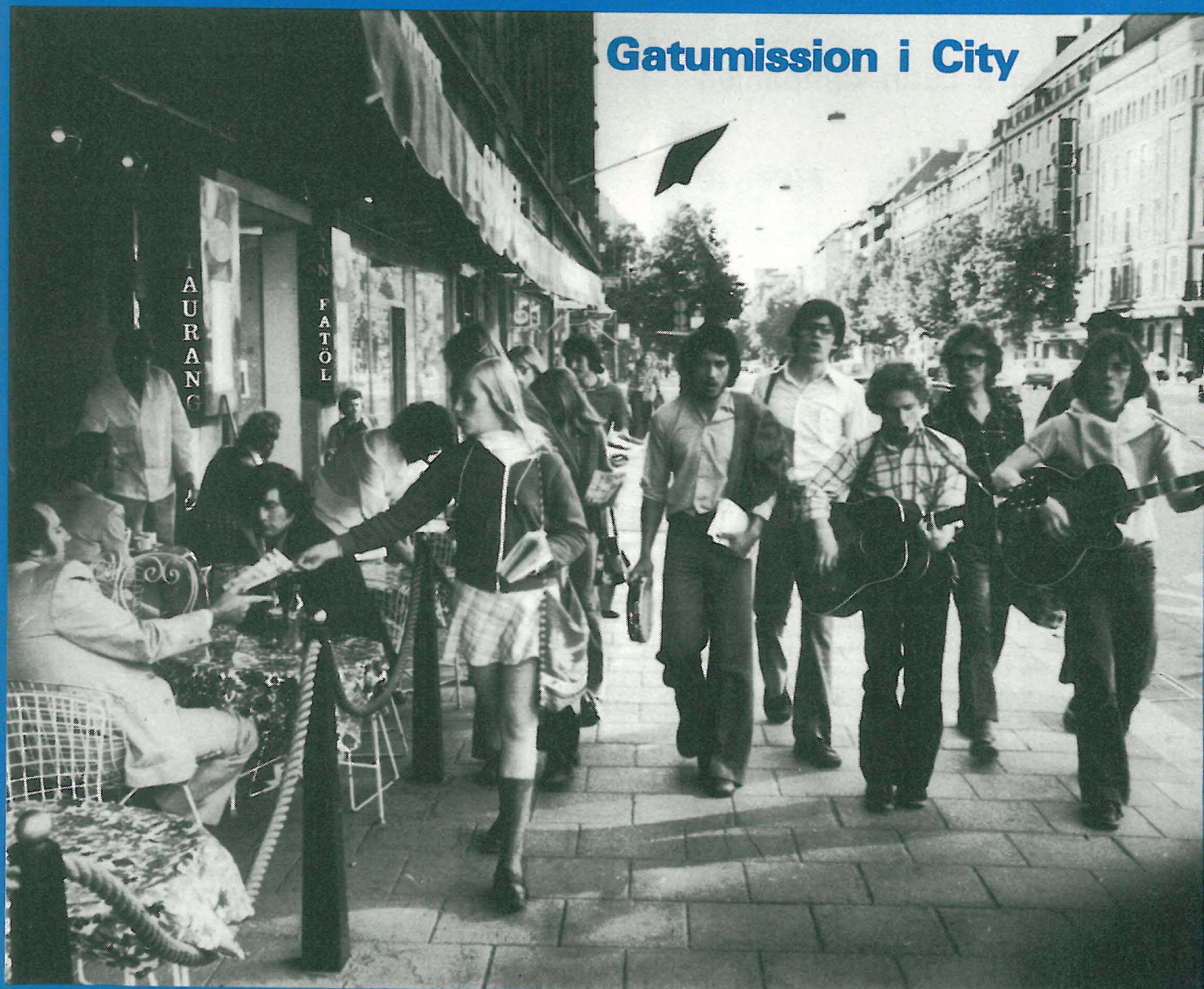
Maranata • Du vår Herre kom!

Frälsning för förtryckta

Rapporter från invandrarväckelsen på Gamla Bro
och tältkampanjen vid Norra Latin.

Pingströrelsen och Rom

sid. 4

På Sergels torg har många märkliga ting timat. Många förknippar det med riksdagshuset — för andra är det kort och gott snedtorget. Men på midsommardagen firade Maranataförsamlingen segern i tältkampanjen med att där döpa sex nyomvända till Kristus.

Final i Norra Latin-kampanjen

Dop på Sergel

rapport David Soneson

ETT ÖGONBLICK AV NÅD, parollen under tältkampanjen på Norra Latins skolgård fick global räckvidd. I varje möte lästes "Ty så älskade Gud världen..." på minst sex olika språk. Efter varje möte bar det iväg till Gamla Bro där många kontakter knöts. Ett flertal invandrare fick möta Jesus till frälsning. Några av dem fick tillfälle att vittna inför Gud, människor och en hel andevärld om sin omvändelse och döpas till Kristus på Sergels torg. Man kan i sanning tala om Guds dråpliga gärningar. Församlingen fick vara med om att inbärga en rik skörd för Guds rike under kampanjens två händelserika veckor.

Under två veckor i juni månad har Maranataförsamlingen i Stockholm haft tältmöten. Mitt i centrum, på Norra Latins skolgård, intill Tunnelgatan. Utanför LO-borgen och Folkets Hus har vi haft vårt fyrmastade tältskepp. På andra sidan Tunnelgatan låg förut Viktoriasalen där församlingen hade sina möten under sextiotalet.

"Ett ögonblick av nåd" har varit vårt motto under dessa sprängladdade evangelisationsdagar i Stockholms innerområden. Varje dag har vi haft sånggrupper ute på gator och torg och genom den kraft som förmedlats har människor kommit till tro på Jesus Kristus. En stor skörd har inbärgats för Guds rike de två veckorna.

Kinesiska och hebreiska

Den 22 juni proklamerade vi Jesu seger genom att döpa på Sergelarkaden, det torg som man talar om överallt i världen, mitt

utanför riksdagshuset. Fem män och två kvinnor fick följa Jesus i dopets grav och bekänna Kristus som Herre i sina liv. Det var en "otrolig men sann" upplevelse och den går till historien. Vi tackar verkligen Gud för det som sker och ärar Hans namn.

Budskapet under mötena riktades både till syndaren och till den fromme. Till syndaren: Åkalla Jesu namn! till den fromme: Gör bättring och omvänd dig!

"Lilla bibeln", "Ty så älskade Gud världen..." (Joh. 3:16) har varje kväll ljungat under de gungande tältdukarna och på de bullrande torgen; på arabiska, franska, spanska, engelska, portugisiska, kinesiska och hebreiska.

Vår nyligen utbyggda resandevåning på Gamla Bro blev omedelbart fullsatt. Chilenare och andra sydamerikaner; israeler och araber, malaysier, hawaianer och mexikanare är bara några av de folkslag som bott hos oss under juni månad. Av nåd har vi fått föra ett flertal av dessa till

— Gud, vänd turistströmmen mot Golgata

"Lilla bibeln", "Ty så älskade Gud världen. . ." (Joh. 3:16) ljungade varje kväll under de gungande tältdukarna på arabiska, franska, spanska, engelska, portugisiska, kinesiska och hebreiska.

Kickan Sundström sjunger. Bo Högländer i förgrunden vid trummorna.

Kristus. De lyssnar till Ordet och tar emot det. De sjunger och klappar i händerna på det sätt som de trivs med. Sydlänningarna känner sig hemma på väckelsemötena, där är liv och frihet, spontanitet och glädje.

Redan i början av ett möte sprang två fransmän fram och sökte frälsning.

— Vi kommer att få möten som börjar med inbjudan och slutar i lovprisning, konstaterade Arne Imsen.

Turister, studenter, sjömän, politiska flyktingar och arbetslösa kommer till Sverige och får höra om Jesus som dog för dem till syndernas förlåtelse.

— Sverige är inte bara känt för Volvo och Viggen utan också för den svenska synden. Men jag tror att Maranatasignalen kommer att ljuda som en dissonans i detta lyckorike. Gud, vänd turistströmmen mot Golgata, bad Imsen.

Ut ur kulturen

— Vem vet, kanske är det turisterna som kommer att bli budbärarna av evangelium till olika länder, man till man.

— Jag tror att den muslimska världen står inför en missionsepok som kommer att bli våldsam men kort. Och Arne Imsen fortsatte:

— Församlingen står inför en underbar men svår tid. Vi ska ut ur världen och kommer att frysas ut ur kulturen. Församlingens mäktigaste vapen är Ordet och Namnet. Hemligheten med vår frimodighet beror på hur vi förvaltar nådamedlen Gud anförtrött oss. Det är kraft i blodet!

— Det är snart dags för oss att ha frälsningsmöten mitt på Gamla Brogatan, att ta itu med Klarakvarteren och röja upp i porrtträsket.

— Men demonstrationerna på gatan är inte bara munväder, det är uppenbarelse av Guds kraft. Jesus sade att vi skulle få kraft för att bli hans vittnen. Vi kommer inte i Maranatas namn för att värva proselyter, vi kommer för att befria Satans trälar.

— O, Gud, vi längtar efter Din kraft, att ditt Ord skall ha framgång. O Gud, låt det komma biblar i skyltfönstren och låt horhusen bli bönehus, ljud predikantens bönerop på midsommarafton.

Midsommardagen fortsatte Imsen att tala över Apg. 8:

— Äktheten av vår kristna tro provas i den förföljelse den röner. Är den blandad med slaggprodukter? Har tron prövats i li-

forts. sid. 14

Frikyrkans väg mot Rom I

Pingströrelsen och den katolska kyrkan

Tal av Arne Imsen, mars 1972

Pingströrelsens samröre med katolska kyrkan var ett ämne ARNE IMSEN behandlade under ett bibelstudium i mars 1972. Först nu har vi haft möjlighet att publicera det i skrift. Bibelstudiet väckte, när det hölls, stark uppmärksamhet. Då hade ännu inte den karismatiska rörelsen riktigt slagit igenom. Idag har det redan inträffat, att S:t Peterskyrkan i Rom varit fylld av 10.000 jublande katolska pingstvännar, medan profetiska budskap gått ut från påvealtaret under pågående mässa.

— Om vi inte vaknar nu, kommer vi snart inte ha den minsta möjlighet att bjuda motstånd, varnade Arne Imsen 1972. Det är dags att vakna nu, om vi överhuvud taget skall vakna.

Det finns i dagens religiösa värld en företeelse, som vi bör fästa speciell uppmärksamhet vid. Det är pingströrelsens närmande till katolska kyrkan. Pingströrelsen och katolska kyrkan representerar i flera avseenden varandras motpoler, men de utgör samtidigt de två största kraftfältet inom kristenheten. Här i vårt land har de även det gemensamt med varandra, att båda hör till frikyrkan.

Pingströrelsens och katolska kyrkans allt närmare samröre med varandra har sin motsvarighet i hela den etablerade kristenheten. Kontakter över samfundsgränserna är idag vanliga. Utvecklingen har blivit nödvändig av två orsaker. Främst har det berott på den traditionella ekumeniken. På senare tid har ytterligare en faktor drivit på, nämligen det allt kärvare ekonomiska klimatet.

Vi har i det här landet av tradition en luthersk kyrka, som är helt beroende av staten. Statskyrkan kommer snart att frigöras från detta direkta samband. Det har med profetiorna att göra. Vilddjuret skall så småningom göra sig av med skökan. Det är förberedelse för att också skökans kött skall ätas upp — hennes egendom skall konfiskeras.

Samtidigt ser vi en annan utveckling bland frikyrkorna. Genom statliga bidrag håller frikyrkorna på att knytas allt närmare staten. Det besynnerliga är att i stället för en renodlad frikyrka och en renodlad statskyrka håller vi på att få en **statssubventionerad frikyrka**, som kommer att inbegripa hela den etablerade kristenheten.

En sådan utveckling kan tyckas avlägsen. Fortfarande finns det exempelvis inom pingströrelsen och Örebro-Missionen ett visst motstånd mot statssubventioner. Det motståndet är dock snart nedbrutet kan man förmoda, eftersom de som valt att gå på nej-linjen med tiden måste bli allt färre.

För att belysa den gradvisa attitydförändringen gentemot staten behöver vi bara ta ett exempel från pingströrelsens historia. År 1935 tänkte några ledande bröder låta sig inväjas i kommunalfullmäktige. De blev uteslagna ur pingstförsamlingen. Det var otänkbart att överhuvud taget ägna sig åt politik och därjämte vara aktiv i församlingsarbetet.

Tidningen Dagen

År 1945 markerade en omsvängning för pingströrelsens del genom tillkomsten av tidningen Dagen. En tid senare kom KSA, Kristet Samhällsansvar, som sprang fram ur det nyväckta politiska intresset. Det följdes senare av KDS, Kristen Demokratisk Samling, varefter det ena samhällsengagemanget avlöstes av det andra.

Otänkbart var det även under 40- och 50-talet inom pingströrelsen att ta emot några former av statsbidrag. Man sade nej till allt samröre med Frikyrkliga Studieförbundet, som man betraktade som en modernistisk företeelse, därför att det var påverkat av s.k. liberalteologi.

Idag har utvecklingen gått dithän, att det finns mängder av studiecirklar, subventionerade av staten. Åtskilliga hundratusentals kronor har via den vägen slussats in i församlingarna. Idag betalas ungdomsinstruktörer, musikonsulenter och andra tjänstemän av statliga och kommunala myndigheter för sitt arbete i kyrkor och frikyrkor.

Utvecklingen har inte stannat vid det.

Helt plötsligt har de kristna församlingarna ställts inför den situationen, att samhället erbjudit dem ett visst ekonomiskt stöd, som skall fördelas mellan samfunden. För att sköta fördelningen av medlen har det i sin tur nödvändiggjort skapandet av ett förmedlingsorgan, som placerats på toppen av församlingarna. Därmed har man skaffat sig ytterligare en maktapparat, som med tiden måste bli ganska problematisk. Så har det ena steget följt på det andra, medan församlingarna knutits allt fastare till staten.

Med tiden kommer de yttre omständigheterna att driva fram en gemensam svensk kyrka bestående av både andedöpta och icke andedöpta från alla samfund, baptister, lutheraner, metodister, pingstvännar och katoliker. Vi kommer att ha en enda kyrka, i vars ledning ett råd av ledamöter från vart särskilt samfund kommer att sitta. Den kyrkan kommer också att ha en ledare, en ärkebiskop, fastän han förmodligen inte kommer att heta så.

I Sverige har denna utveckling just tagit sin början. I Norge har utvecklingen gått ett steg längre. Förutom statligt stöd måste varje församling registreras, och varje pingstpredikant måste bokföra sina medlemmar och deras barn. I Norge har pingstförsamlingarna redan blivit en folkbokföringsinstitution.

Vi kan se en liknande trend i hela Europa. Vi har skäl att förmoda, att det inom kort finns ett kyrkligt överhuvud för varje land. I Europa har vi så småningom en enda ledare, och till slut har vi för hela världen den ledare profetian så länge väntat på. Det är en kuslig trend, speciellt av den anledningen, att medan utvecklingen pågår, sover folket och anar intet av faran.

Om vi inte vaknar nu, kommer vi snart inte att ha den minsta möjlighet att bjuda motstånd. Vi kommer inte att få någon hjälp av omgivningen, därför att kyrkorna själva motståndslöst glider med i strömmen.

Den som kommer att gå i täten för utvecklingen är den katolska kyrkan. Den har nämligen inga som helst hämningar åt något håll. Katolska kyrkan är t.o.m. redo

forts. sid. 10

Bibels profetior är förmer än horoskop. Men det hjälper inte alltid, för ofta läses bibeln för att stödja åsikter, i stället för att genom tron förstå vad som står där.

Förstockelse — en andra gång

Av Sven Åke Grenmyr

När en ny epok inbryter, brukar endast de som står Gud nära vara vakna över vad som inträffar. Det var inte många som insåg vad som verkligen hänt, när Jesus lämnade himmelen, och utan biologisk fader blev av Maria född till människa. Men några kunde då, såsom nu, genom den religiösa snårskogen av åsikter och irrläror, se den klara uppenbarelsen i Guds Ord.

Den händelse som nu är aktuell, är att Jesus skall komma igen för andra gången. Men innan det sker skall ett förlöst folk ryckas upp på skyar, ut i universum, Jesus Kristus till mötes. Detta är som sammanfattningsvis är Maranataropet.

Många menar: "Det är väl inte så märkligt detta med Maranataropet", och de olika partierna menar sig äga sanningen om Jesu tillkommelse lika bra som någon annan. Men verkligheten är, att baradesom håller sig till Herren och apostlarnas undervisning, äger den i uppenbarelsens ljus.

Var gränsen mellan teoretisk kunskap och kunskap genom tron går, skall vi belysa med att gå tillbaka i tiden till Jesu första ankomst.

Hela Israel visste hur, var och på vilket sätt Messias skulle komma. Men på grund av Judafolkets otro ägde de endast bokstevens kunskap om Messias ankomst, och därför befanns endast en liten tusendel vara vakna inför händelsen. Men några stjärntydare från Östern kunde genom sina horoskop se, vad skamligt nog inte Juda-folket såg, nämligen att Messias var född.

När de vise männen började sin vandring kunde de naturligtvis inte tänka an-

nat, än att detta med den lyckliga tilldragelsen måste Guds egendomsfolk med alla sina präster och profeter veta mycket bättre än de själva. Helt följdriktigt ställde de sin färd till Jerusalem och Herodes, för var skulle en konung födas om inte i palatsets dun och bolster?

I Jerusalem vände de med sin fråga var den nyfödde Judakonungen fanns, i bestörtning och förskräckelse upp och ner på hela Jerusalem. Jaha, så kan det gå, men de hade naturligtvis handlat i god tro. Herodes sammankallade alla överstepräster och skriftlärde, och frågade dem var Messias skulle födas. Den frågan var inte svår för dessa i teorin lärda män. "I Betlehem i Judeen", stod det skrivet genom profeten.

Endast Herodes trodde

Rimligtvis skulle det ha blivit en folkvandring med tusentals människor, med Herodes och prästerna i spetsen tillsammans med astrologerna, för att uppvakta Messias i Betlehem. Men det anmärkningsvärda är att antagligen var det endast Herodes som trodde stjärntydarna, detta på grund av hans hedniska ursprung. Bland judarna gick säkert den här tonen: "Skulle Herren skicka några hedniska hundar att omtala den här saken, när vi har erkända profeter mitt ibland oss?" Alltså trodde de icke, och än värre. De höll fast vid sin otro under hela Jesu livs- verksadagar, liksom de också fortfarande gör.

Men Herodes var listigare än ett förstockat folk. Han lät hemligen tillkalla astrologerna och bad dem komma tillbaka samma väg och omtala var Jesus fanns. Detta därför att han sedan skulle kunna döda Messias, och då säkra tronföljden.

Till krubban där Jesus föddes var troligen herdarna genom änglauppenbarelse först att hylla honom. Därefter var det nog stjärntydarna med en stjärna som vägvisare, alltifrån Herodes och fram till barnet. Troligtvis var där också en handfull enkla onämnda människor, men endast genom en Herrens skickelse, kom inte Herodes till platsen. Därefter åtta dagar senare Simon och Hanna, som levde i Andens smörjelse. För det övriga av folket flög Jesu födelse förbi som ett ryktemedigen tilltro. Så uppenbar men så förstockad var sanningen om hur uppmärksammas Messias blev, när han föddes. Situationen var heller inte bättre när Jesus som vuxen grät över Jerusalems förstockelse.

Bibels profetior är förmer än horoskop. Men det hjälper inte alltid, för ofta läses bibeln för att stödja åsikter, i stället för att genom tron förstå vad som STÅR DÄR. Slutsumman av förnuftsbron är alltid samma, i alla sin genom otron, förvrängda frågor och svar. Som typexempel kan nämnas: "Rannsaka skriften och se att ingen profet kommer från Nasaret".

Men hur är det nu inför den nya epoken, när Jesus kommer för andra gången? Den faktiska är att judarna väntar honom

forts. sid. 13

VÄCKELSEKRISTEN FRONT

Utkommer med ett 16-sidigt nummer den 1 och 15:e varje månad.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Gustaf Jilker, Björn Blåhammar, Stina Fridolfsson, Per Arne Imsen och Ulla Näsholm.

Prenumerationspriset är: Helår 45:—, Halvår 23:—, Kvartal 12:—. Lösnummer 1:80. Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige.

Tidningen tillämpar "rullande abonnemang". D. v. s. pren. gäller tills uppsägning sker.

Meddelande om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag; vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

MIDNATTSROPET

Box 1236, 161 12 Bromma
Tel. 08/23 52 30

Postgiro: 57 16 20-4

MARANATAFÖRSAMLINGEN

Box 344, 101 24 Stockholm
Tel. 08/23 52 30

Postgiro 44 10 05-6

JOHANNELUND, församlingshem
Missionsvägen 24, Bromma
Postadress: Box 1236
161 12 Bromma
Tel. 08/80 38 89

GAMLA BRO, servering, vandrarhem
KLARA TONER, bok- och musikaffär
Gamla Brogatan 27, Stockholm
Postadress: Box 344
101 24 Stockholm
Tel. (växel) 08/23 52 30

Ett ord på vägen...
Tel. 08/20 92 96
(automatisk tele-svarare)

Tryckeri: AB Grafiska Gruppen/Egnelliska
Stockholm

om den kristnes förhållande till de materiella tingen

Vad säger Jesu undervisning?

Predikan av Arne Imsen

Så fort vi nalkas problemet om den kristnes förhållande till de materiella tingen känner vi oss på ett eller annat vis sårade därför att vi funderar hur det praktiskt ska lösas. Menar Jesus endast den rike ynglingen då han sa: "Sälj allt vad du äger..."? Är det ett idealtillstånd han här ställer upp för sina lärjungar? Vad menar Jesus med de här orden? Finns det någon annan tolkning än det som vi förstår lärjungarna praktiserade i sina liv? De lämnade allt och följde Jesus.

Lukas 18 handlar om två väsentliga ämnen: Änkans fattigdom och ynglingens rikedom. Den fattigdom som förde änkan i förbindelse med den store Givaren. Och den rikedom som ledde ynglingen bort ifrån den store Frälsaren. Det är egentligen änkans situation och ynglingens situation det handlar om. Änkan finns där företrädd av lärjungarna. De deklarerar fullt sant och ärligt: "Vi har övergivit allt och följt dig." Det handlar om två oförenliga livsprinciper. Den rike ynglingen var en meriterad ung man som kom till Jesus. Luk. 18:18—25.

"Och en överhetsperson frågade honom och sade: "Gode Mästare, vad skall jag göra för att få evigt liv till arvedel?" Jesus sade till honom: "Varför kallar du mig god? Ingen är god utom Gud allena. Buden känner du: "Du skall icke dräpa, Du skall icke stjäla, Du skall icke bära falskt vittnesbörd, Hedra din fader och din moder. Då svarade han: "Allt detta har jag hållit från min ungdom." När Jesus hörde detta, sade han till honom: "Ett återstår dig ännu; sälj allt vad du äger och dela ut åt de fattiga; då skall du få en skatt i himmelen. Och kom sedan och följ mig." Men när han hörde detta, blev han djupt bedrövad, ty han var mycket rik. Då nu Jesus såg, huru det var med honom, sade han: "Huru svårt är det icke för dem som hava

penningar att komma in i Guds rike! Ja, det är lättare för en kamel att komma in genom ett nålsöga än för den som är rik att komma in i Guds rike."

Vi har ingen rätt att tolka om Skriften, den får tolka sig själv om vi ska komma fram till det svar som är det rätta och gudomliga. Så fort vi nalkas det här problemet känner vi oss på ett eller annat vis sårade därför att vi funderar över hur det praktiskt ska kunna lösas, om detta är ett idealtillstånd Jesus ställer upp för alla sina lärjungar, eller om det eventuellt kan vara så att det gäller speciellt för den här rike mannen. Eftersom vi vill adressera det mesta av Guds Ord till andra, så lyckas vi krypa bakom påståendet att det här var speciellt för den rike mannen. Men det finns en andlig sanning och ett andligt problem här som inte kan lösas genom några svepskäl eller kyrkliga bortförklaringar. Kyrkorna har varit specialister på att göra frälsningen annorlunda än Jesus gjorde den. Jesu ord väckte också förundran hos lärjungarna. De blev osäkra på sin egen frälsning. Då Jesus börjar tala till oss sitter ingen säker längre. Till och med de som har följt honom ett antal år börjar känna sig osäkra och ställer på nytt frälsningsfrågan: Är jag egentligen frälst?

Jesus ger här ett alternativ. Det är lärjungarnas lott, till skillnad ifrån den situa-

tion som den rike ynglingen befann sig i. Man tycker att där finns ett erbjudande också för den rike. Luk. 18:24—27:

"Då nu Jesus såg, huru det var med honom, sade han: "Huru svårt är det icke för dem som hava penningar att komma in i Guds rike! Ja, det är lättare för en kamel att komma in genom ett nålsöga än för den som är rik att komma in i Guds rike." Då sade de som hörde detta: "Vem kan då bliva frälst?" Men han svarade: "Vad som är omöjligt för människor, det är möjligt för Gud."

DET HAR BLIVIT ETT UTTRYCK FÖR GUDS SPECIELLA VÄLSIGNEL- SE ATT HA BANKTILL- GODOHAVANDEN.

Visst har Gud möjlighet frälsa den rike. Men möjligheten ligger inte i att frälsa honom med hans penningar, utan i att frälsa honom ifrån hans penningar. Detta är frälsningens djupgående verk. Det är frågan om frigörelse ifrån det som binder. Det finns faktiskt ingen reservutgång här. Jesus har gjort klart och tydligt att det är fullständigt omöjligt. Det måste bli ett gudomligt och övernaturligt ingripande. På samma sätt som alkoholisten måste befrias från sin alkoholism och narkomanen måste befrias från sin narkomani, på samma sätt måste också den som har penningar befrias ifrån sina penningar. Och den frälsningen, säger Jesus, den är mer påkostande och djupgående än någonting annat. Det är mycket lättare befria en alkoholist och narkoman än en girig ifrån girighet.

Penningen har ett fruktansvärt inflytande över oss. Penningen representerar en andlig makt som är helt fruktansvärd. Skriften kallar den Mamon. Penningen leder människan in i tillbedjan och tjänst. Hon förslavas under dess makt och blir alltmer beroende av penningen, och penningen intar den plats som tillkommer Gud. Den bygger upp en falsk trygghet som leder till förödande förväxlingar mellan det gudomliga och det materiella.

"Vad som är omöjligt för människor, det är möjligt för Gud." Här kommer den konkreta situation som lärjungarna befann sig i. Och detta är lärjungaskapets lott i alla tider. Jesus har aldrig någon gång, i något sammanhang, på något sätt breddat porten och ändrat på det ursprungliga budskapet. Utan det gäller för alla tider, och det gäller för Kristi lärjungar idag, lika mycket som någon gång förr, vi har ingen rätt att gripa in och förändra på det. Detta är lärjungens lott. Luk. 18:28—30:

"Då sade Petrus: "Se, vi hava övergivit allt som var vårt och hava följt dig." Han svarade dem: "Sannerligen säger jag eder:

Ingen som för Guds rikets skull har övergivit hus eller hustru eller bröder eller föräldrar eller barn, ingen sådan finnes, som icke skall få mångfaldigt igen redan här i tiden och i den tillkommande tidsåldern evigt liv."

Alltså har vi då konstaterat att i dessa versar som är uttalade av Jesus Kristus ligger det en verklig, konkret situation.

Vi vet att det under krigsåren var ransoning på sprit. Vi vet också att en människa som kom till tro gjorde upp med sitt förflutna liv. Då gjorde man sig av med motboken. Och det var självklart att den skulle skatta åt förgängelsen. Men det finns en motbok som vi inte gjorde oss av med, utan som vi har dragit på i alla tider. Den boken är stämplad med en banks namn. Där har vi samlat vår förmögenhet, liten eller stor. Vi lämnade det ena, och behöll det andra. Vi lämnade det ena, och så kristnade vi med de kristnas hjälp det andra. Det blev nästan ett uttryck för verklig framgång att ha en bankbok med tillgodohavanden. Det var skötsamma och framgångsrika människor, människor som hade Guds speciella välsignelse, som hade banktillgodohavanden.

Jag kan inte förstå annat än att Skriften går emot ett sådant tänkesätt och handlingssätt. Vad menar Jesus med de här orden? Finns det någon annan tolkning än det som vi förstår lärjungarna praktiserade i sina liv?

UNDER TIDEN VI SAMLAT HAR DET SKETT NÅGOT I VÅRT HJÄRTA; HIMLEN HAR TONAT BORT.

I samma kapitel som Jesus talar om den rike ynglingen talar han om den fattiga änkan som gång på gång kommer till domaren och framför sin begäran och vädjan om hjälp. Lärjungarna lämnade allt och följde Jesus. Och vi har lyssnat till Jesu undervisning att det var frågan om att överge och lämna. Jesus tog ifrån oss någonting, men hade satte något annat i dess ställe. Men han gav oss inget löfte om att vi skulle få båda delarna. Vi kan inte leva under båda dessa sfärers inflytande och vara slavar under väsensstridiga herrar. Men vi ska lyssna till Jesus ytterligare i Matt. 6. Här talar Jesus om begynnelsefrälsningens stora problem. Och om man inte kommer tillrätta med de här problemen i starten, så kommer man förmodligen att dra med sig dem hela vägen. Och om inte församlingen här intar kategoriska och riktiga positioner, så kommer den att vilseleda en hel massa människor. Leda dem, med eller mot sin egen avsikt, in i Lots beklämnande och beklagliga situation. Mannen som

ville ha både det närvarande och det tillkommande, utan att överlämna sig åt Gud som hade lovat svara för sitt eget folk.

VI INBILLAR OSS ATT DET FINNS ETT MEL- LANTILLSTÅND SÅ ATT VI KAN HA BÅDE MAMMONS GODA OCH GUDS FRID.

"Samlen eder icke skatter på jorden, utan samlen eder skatter i himmelen." Vi är alla samlare, och vi placerar det vi har samlat någonstans. Det som bestämmer var vi kommer att placera det insamlade är vår hjärteinställning. "Ty där din skatt är, där kommer ock ditt hjärta att vara." Matt. 6:21. Jesus menar allvar. "Samlen eder icke skatter på jorden." Vad är det då för skatter Jesus kan avse i den här undervisningen? Helt uppenbart handlar det om ägodelar. Vi samlar på oss en massa ägodelar som så småningom blir en snara för oss, även om vi inte vill det. De blir medel till, direkt eller indirekt, att vi blir återhållsamma där vi borde vara nitiska, och nitiska där vi borde vara återhållsamma. Det vill säga, just i det oberoendet som skatterna för med sig, ligger den stora faran. Det ligger en snärvande makt i alla de materiella resurser vi drar på oss. De håller oss tillbaka, antingen vi vill det eller inte.

I den sista delen av sin bergspredikan drar Jesus upp gränsen. Vi befinner oss på den ena eller andra sidan. Bergspredikans undervisning är riktad till de lärjungar som var tillsammans med honom under en period. Detta är lärjungaskolans ABC. Den kommer inte i slutet, den kommer i början. Omedelbart efter kallelsten och utväljelsen kommer undervisningen. Och undervisningen börjar med centrala och vitala frågor som gäller vårt förhållande till de materiella ting. Ingenting kan lämnas därhän som oväsentligt. Och här talar han om att samla sig skatter här eller där, hinsides eller härstädes. Antingen kommer vi att ha vårt hjärta här eller där. Och vår inre livsinställning kommer att bestämma kursen för vårt liv.

Det är inte mötesverksamheten som präglar oss, även om vi kan inta attityder som syskonen i gemenskapen gillar och erkänner. Utan det är vårt hjärtas förhållande som kommer att bestämma vår andliga kursinriktning. Där vi har vår skatt kommer vårt hjärta att vara. Och den skatten frigör kolossala krafter. Har vi beträtt den ena vägen så kommer vi att få kraft att fortsätta den vägen. Därför gör Jesus klart för lärjungarna att detta är inget neutralt eller kraftlöst, eller någonting som är utan inflytande. Han talar om skatten, men han gör klart för lärjungarna att det handlar

forts. sid. 14

Frälsning för förtryckta

rapport från invandrarväckelsen på
Gamla Bro

Stina Fridolfsson

En ung man från Marocko upplever frälsning och blir befriad ifrån islams religionsförtryck. Några chilenare som flytt från det politiska tyranniet får erfara evangeliets kraft till sann frihet — man sjunger inga protestsånger nu, i stället tonar en ny sång, en frihetssång om Jesus. I den kan också svenskar, befriade från knarkets boja eller materialismens ok sjunga med. Ty Jesus tog itu med roten till problemet, han är den ende som kan lösa ifrån syndens förtryck. Och församlingen är den plats där alla plågade, utslagna och missnöjda samlas och tillsammans upphöjer sin hövdings lov.

Det var pingstdagen. På Gamla Bro fanns massor av människor. Många tillresande maranatavänner för att delta i Pingstkonferensen. Det bodde folk i hela huset, från källare till tak, på både möjliga och omöjliga ställen. Jag satt och dāsade i växeln.

Plötsligt blev det liv utanför dörren. Någon pratade ivrigt och ihärdigt på ett språk med alldeles för många ord för att kunna vara svenska. Jag kikade nyfiket ut. En liten man stod där, ivrigt språkande på spanska. När han såg mig, vände han sig till mig och började om. Genom min skolfranska omvandlad tillspanska under en femveckorsvistelse i Spanien, anade jag mig till att han hade tio vänner utanför på gatan, och att de alla ville bo på Gamla Bro. Och de hade hälsningar från Antonio och Miguel. Han sträckte fram ett brev från dessa bröder, som fick sådan plats i våra hjärtan när de för något halvår sedan bodde på Gamla Bro. De hade på grund av att deras papper inte var klara blivit utvisade till Rumänien. Men de förde med sig en stark upplevelse av Kristus och syskongemenskapen. Och de berättade och berättade för alla de mötte bland sina chilenska bröder, alla politiska flyktingar som fått tillflyktsort i Rumänien.

Och här stod som ett resultat av deras vittnesbörd en hel grupp chilenare och bad med hela sin varelse om att få bo på Gamla Bro som de fått höra så underbara saker om.

Naturligtvis måste plats beredas. Jag visade upp dem i ett stort, ostädat rum i gårdshuset. Skulle det duga i första hand, om vi städade och gjorde det i ordning? Det blev ett ivrigt gestikulerande och pratande på engelsk-spanska. Det kom inte på fråga att någon skulle städa åt dem. Rummet skulle de göra i ordning själva!

Tre dagar senare flyttade sju till en lägenhet de fått tag i. Fyra blev kvar. De kunde inte förmå sig flytta ifrån den sällsamma syskongemenskapen och undervisningen om Jesus Kristus. Det blev dagar av vända och kamp. De tog emot Jesus till frälsning och befrielse.

Och varje dag, nästan, kom flera flyktingar. Två och tre och fyra. Med rekommendationer från Antonio och Miguel.

Vi hade bänkat oss runt ett enkelt smörgåsbord i serveringen. Det var fyra chilenska studenter som kommit från Rumänien samma dag.

— Var bodde ni i Chile?

Och svaret kom, som en melodi, från alla med en mun:

— Santiago de Chile.

Det rymdes en värld av längtan och förtyvlan i blotta omnämnandet av den stad

en ny sång — en fr

Bibelstudium efter middagsbönen. Moussa Mahdaoui undervisar några helt nyomvända arabiska bröder tillsammans med Fred Örtegren.

Pepé Orellana med nyomvänd broder från Chile.

som en gång var självklar hemort för dessa människor som nu stämplas "statslösa". Och vi som tjänade vid bordet kände djup tacksamhet över att ha möjlighet öppna hem och hjärtan för dessa människor. Människor som fått lämna allt — familjer, samhällsställning, egendomar — och fly för sitt liv. Från den grymmaste tortyr och fångenskap, med tärnande hat i sitt inre.

Dopförrättning i Brosalen. Den fjärde chilensen döps. Arne Imsen står tillsammans med honom i dopgraven, och håller ett litet tal:

— Vi har ibland oss en grupp människor som kom hit statslösa. Men en efter en har de blivit födda på nytt. Här, i dopgraven, får jag proklamera att denne broder fått ett nytt medborgarskap, som är oändligt mycket mer värt än det han förlorat. Medborgarskap i himmelriket!

En av våra nydöpta chilenska bröder sjöng ett par sånger som han skrivit efter att ha mött Jesus. Förr gjorde han protest- och revoltsånger mot en grym regim, inspirerad av hat mot förtryck och ondska. Nu hade Jesu kärlek fyllt hans hjärta. Och strofen kom igen och igen: Jesus lever — Jesus kommer — halleluja! Och vi skratta-

de och grät och applåderade. Vi alla, som upplever oss statslösa och hemlösa på jorden.

— Jag vill lära känna Jesus så att jag blir en god tjänare åt honom! sade en chilensk broder.

En man från Libanon på semester i Sverige hamnade på Gamla Bro genom våra arabiska bröder som fick kontakt med honom. Han deltog i ett par möten, blev oerhört skakad i sitt inre, och lämnade sig åt Jesus. Han lade om hela sin semesterplan, och flyttade in på Gamla Bro. Han skulle resa runt i Norden och se på Nordkalotten. Men det blir visst inget av det. Han har telegraferat till en god vän i Australien. Skickat flygbiljett till Stockholm. Vännen måste få uppleva samma frälsning och syskongemenskap! Och få vara med när vår arabiske broder döps.

1962 skrev Arne Imsen så här: "Nu talar man om synden i Sverige i snart sagt hela världen. Kanske det ännu en gång skall bli orsak att tala om väckelsen och missionen i Sverige. Det kan tänkas, att det istället för abortsökande kvinnor från andra kontinenter, kommer män och kvinnor flygan-

forts. sid. 14

hetssång om Jesus

GJÖVIK, NORGE

Församlingen på frammarsch

— Det var virkelig hyggelig å se gamle og unge gi seg tid til at stoppe opp i all travelheten en liten stund, kunde man läsa i en entusiastisk insändare i lokaltidningen på Gjøvik, Norge, nyligen. Någon hade en dag under våren råkat stöta ihop med en grupp maranatavänner mitt under ett pågående torgmöte på stan. Nu uppmanade insändaren, som för övrigt kallade sig fritänkare, Maranata att sjunga mer på gator och torg.

Det var Jan-Egil Hafsahl, evangelist i Gjøvik, som plockade fram det här urklippet och visade, då han nyligen var på bibelstudievecka i Stockholm. Jan-Egil, nyinflyttad från Västerås, talade om att flera hade blivit frälsta och församlingen var på frammarsch.

— Vi har börjat regelbundet ha gatumöten på lördagarna och torgmöten på söndagarna, berättade Jan-Egil. Gatumissionen har fått stor plats. Således har man satsat ordentligt på att få ut mängder av traktater. Varje onsdag går alla ungdomarna ut i samlad tropp och delar ut tusentals traktater, som man tryckt på den egna offset-pressen.

— Vi har också fått se resultat, berättade Jan-Egil glädjestrålade. Man har sedan påsken fått ha två dopförrättningar, då fem personer döpts till Kristus. Den ene av dopkandidaterna hade varit aktiv i statskyrkan i 30 år. Nu hade han under våren fått möta Jesus i Maranata på ett så

revolutionerande sätt, att hela hans liv totalt förvandlats.

— Dopförrättningen fick vi hålla i en källarlokal. Hos en av vännerna byggde vi om källarvåningen till doplokal. Vatten fick vi hämta i hinkar och bära. Det blev bortåt 3000 liter.

— Det blev ett fantastiskt möte, fortsatte Jan-Egil.

— Vi såg något profetiskt i att vi fick hålla dopförrättningen i en källarlokal. Och två stycken som stod nere i källaren och tittade på, fick vi sedan be till Gud för.

Det som skapat grunden för framgången ansåg Jan-Egil vara vinterns bibelstudieveckor och de regelbundna bibelstudierna på tisdagkvällarna. Han berättade att det är något fullständigt unikt i Norge, att de mest välbesökta mötena varit just bibelstudierna.

Största böneämnet är egen lokal. Den enda lokal man kunnat disponera hittills har varit Frimurarlogen på söndagarna. Man hoppas snart få tag på ett eget hus. Att få möjlighet praktisera "allting gemensamt" är något man spant ser fram emot.

Under tiden man håller på att se sig om efter ett hus, sitter man dock inte överksam. Nyligen startade man ett eget tryckeri. Tusentals traktater har redan framställts. Flera medlemmar har gått på kurs för att lära sig hantera tryckpressen. För att finansiera tryckeriet har man samlat ihop kasserat byggvirke, som man sågat

En ny tidning har kommit!

En ny tidning har sett dagens ljus. Midnattsropet Maran-Ata har kommit ut med sitt första nummer. Det är Maranataförsamlingen i Gjøvik, Norge, som står bakom tidningen med Egil Glemestad och Jan Egil Hafsahl som ansvariga redaktörer. Tidningen trycks på egen offset-press.

— Vi vill tillbaka till en urkristen tro, ett urkristet församlingsliv och en urkristen livsstil och bort ifrån ljumhet, förvärldsligande, materialism, politiserat kristenliv, partivälde och persondyrkan, deklarerar man på första sidan.

Midnattsropet Maran-Ata innehåller, förutom en introduktion och ledarartikel, vittnesbörd, en rapport från Gjøvik, frågelåda och klipp ur norska tidningar. På sina 12 sidor hinner man bita ifrån sig en hel del. Meningen är att man skall komma ut en gång i månaden, och prenumerationspriset är 12 n. kr/år.

upp och sålt. Två systrar i församlingen har också bakat "smultringer" och sålt.

— Vi kommer till Malmköping, sade Jan-Egil till slut och berättade att man köpt en folkvagnsbuss. Och vi passar på att hälsa alla vänner i vårt grannland välkomna.

Gustaf

En utmaning

Gamla Bro är en utmaning mot trasket. Skall resultaten bli verkliga och bestående, krävs det ständig bön för alla som arbetar där. Arne Imsen väddar om förbön i kampen om de förlorade och utslagna.

Bed för gatumissionen!

och de ungdomar som för närvarande är engagerade i den angelägna verksamhetsgrenen.

MARANATAFÖRSAMLINGEN
Box 344, 101 24 Stockholm
Postgiro 44 10 05-6

FRIKYRKANS VÄG

forts. fr. sid. 4

att bejaka de vänsterradikala politiska rörelserna i världen för att få dem in under sitt inflytande. Vi känner redan till de s.k. arbetarprästerna, som gått in i fabrikena och engagerat sig i arbetarnas fackliga och politiska kamp. Så kommer den katolska kyrkan att också via den politiska rörelsen stärka sina ställningar.

Karismatiska rörelsen

Å andra sidan kommer samma kyrka att lika skrupulöst bejaka hela andedopsrörelsen. Det allvarliga är, att de som idag bekänner sig till pingstläran samtidigt är

redo att sälja hela sin teologi för att få förena sig med präster och kyrkor i världen. Därvid hänvisar man till Joels profetia — och tänker inte på att man samtidigt missbrukar den.

Den enda rörelse som har någon möjlighet att överleva, är den rörelse, som gjort sig fri från det traditionella kyrkosystemet och inte allierat sig med vare sig pingströrelse eller något annat samfund. Det blir en väg genom isolering och under ett kompakt motstånd från hela den etablerade kyrkligheten.

Vi förstår att detta måste skapa problem för den fria rörelsen. Möjligheterna att verka kommer att bli ytterst beskurna. Genom de ekonomiska lagar, som det nya samhällssystemet medför, blir religionsfrihet ett relativt begrepp. De ekonomiska lagarna gör det hart när omöjligt för grupperna att fungera.

Kenneth Karlsson:

— Sedan min frälsningsupplevelse har värnplikt varit en omöjlighet för mig. . .

Nu väntar min rättegång

I haven hört, att det är sagt: "Öga för öga och tand för tand".

Men jag säger eder, att I icke skolen stå emot en oförrätt; utan om någon slår dig på den högra kinden, så vänd ock den andra till honom. Och om någon vill gå till rätta med dig för att beröva dig din livklädnad, så låt honom få manteln med, och om någon tvingar dig att till hans tjänst gå med en mil, så gå två med honom.

Giv åt den som beder dig och vänd dig icke bort ifrån den som vill låna av dig.

I haven hört att det är sagt: 'Du skall älska din nästa och hata din ovän.'

Men jag säger eder: Älsken edra ovänner och bedjen för dem som förfölja eder och varen så eder himmelske Faders barn, han låter ju sin sol gå upp över både onda och goda och låter det regna över både rättfärdiga och orättfärdiga.

Ur Jesu bergspredikan. Matt. 5:38—45.

Detta är starka och spetsiga ord av Jesus. De går direkt till vårt hjärta och får oss att fundera. Kan det finnas någon praktiskt tillämpning för oss? Svaret är JA.

För mig gäller det min totalvägran, 18 februari. Som har börjat gå sin gilla gång i papperskvarnen. Nyligen blev jag stämd för lydnadsbrott enligt 21 kap I § brottsbalken. Nu väntar alltså rättegång.

Sedan min frälsningsupplevelse i juli -68 har värnplikt varit en omöjlighet för mig. Ordets förkunnelse och flera bröders fördömen har stärkt övertygelsen. Det är nåd att få säga nej till denna orättfärdighet, och ställa sina lemman i rättfärdighetens

tjänst.

När myndigheterna första gången stötte på om värnplikt och väntande mönstring, svarade jag i skrift, att jag inte under några omständigheter tänkte ägna försvaret någon tjänstvilja.

Detsamma hände på mönstringen i Kristianstad. De varnade för fysiska och psykiska men, som till och med skulle följa med hela livet. Omtänksamt eller hur? Jag svarade med att det var nonsens, ty det är frågan om att vara uppriktig inför Jesus; deklarerar sin ställning med frimodighet. Så löser sig de flesta problemen.

Slugt började de tala om s.k. vapenfri tjänst. Perfekt krigsföring för vapenvägrare. Mitt svar var nej. Det talades om sjukvård, brandberedskap osv. Dvs. värna om krigares liv och lappa ihop för fortsatt strid med döden för ögonen.

Jag påpekade: Vad vore försvaret utan denna organisation. Hjälplost förlorat.

Totalförsvaret är ett hot mot människan. Det sänker henne ner i våldets avgrund.

Nu i februari kommenderades Karlsson att påtaga sig uniform, men nej. Han gick civilklädd från bataljon Sparre i Karlskrona. Marinen miste en motorskötare. Ära vare Jesus! Friheten kan ingen ta ifrån en Kristi lärjunge. I Ordets ljus ser jag ingen annan väg att gå. Ordets krav är omutligt. Det gäller för oss att lyda. Och för med sig konsekvenser. Precis som det ska vara.

Läs Guds ord: 2 Mose 20:13,3 Mos. 19:17—18, Luk. 10:25—29, Rom. 13:6—10. Amen.

*Kenneth Karlsson
Sölvesborg.*

Alva Myrdal:

Varför talar ingen?

□ Den som kan tala med högre och rentav himmelsk auktoritet skulle knappast kunna låta bli att vädja till allas vårt samvete, hur orkeslöst vi låter världen driva mot sin egen förstörelse, sade Alva Myrdal under Svenska Missionsförbundets generalkonferens i Stockholm. Efter tio års arbete i FN hade hon upplevt hur alla ansträngningar visat sig leda till intet.

— Omkring 1.000 miljarder kronor årligen kostar de jättelika krigsapparaterna idag. Militären får minst 20—30 gånger mer än all utvecklingshjälp. 400.000 vetenskapsmän och tekniker är sysselsatta med att utveckla alltmer sofistikerade verktyg för massmord.

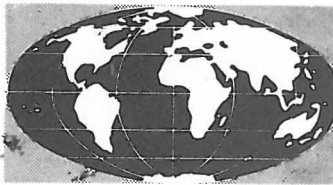
— Krig, ockupation och militärförläggningar i främmande länder har utgjort en skola för omoral. Man räknar med ända upp till 700.000 faderlösa barn. Därtill har hundratusentals indokinesiska kvinnor gjorts till prostituerade.

— En halv miljon återvändande amerikanska soldater har gjort självmordsförsök, 200.000 går på heroin och nära en miljon är arbetslösa. Kriget som förstörde dem, och som dödade, lemlästade och gjorde miljoner hemlösa får inte glömmas. Vi får inte stryka över och bara gå vidare.

— Krig och dess presentation i TV och andra massmedia måste också ta på sig ansvaret för den våg av terrorism och brutalitet som går över världen. Bilder av aggressivitet och brutalitet verkar mer som tillvännare än varnare.

— Orkar vi inte ens opponera oss? Och varför vill ingen sprida upplysningar? Varför talar ingen?

Fru Myrdal vädjade till sist till det svenska folket, särskilt den svenska ungdomen, folkrörelserna och erkännerligen de kristna folkrörelserna om en massiv och helhjärtad insats för att väcka opinion. Det är just ungdomarnas insatser som nu skulle behövas allra mest, ansåg fru Myrdal.

Flygblads- demonstration

□ En grupp kristna ungdomar från olika kyrkor och samfund demonstrerade under nyårshelgen mot bröderna Samuelssons gospelgala i Jönköping. Anförd av ungdomspastorn Runar Eldebo delade 5–6 ungdomar ut flygblad, där man hårt gick åt kommersialism och stjärnkult i den andliga sången. I stället förespråkade man en alternativ samling.

Sveriges Radios ungdomsredaktion tog upp frågan och ställde bröderna Samuelsson mot väggen. Kjell Samuelsson tillbakavisade dock alla beskyllningar.

— Bröderna Samuelsson kontrollerar genom sin ekonomiska makt en stor del av den andliga sångmarknaden, sade Runar Eldebo, som även vände sig emot att det fanns alltför många reaktionära texter, som bara handlade om "jag och Gud". Han efterlyste flera socialt engagerade texter av progressiva textförfattare.

— Vi gjorde ett missgrepp

□ Förr var det världen som följde kyrkan. Nu är det den kristna kyrkan som förföljer världen med krav på att bli accepterad.

Så säger korstågspastorn John

Hedlund i en intervju i Trons Segrar. John Hedlund efterlyser en större villighet hos svensk kristenhet att omvärdera, diskutera, korrigera och inte bara slå vakt om saker och ting, därför att man gjorde detsamma för så och så länge sedan.

— Risker är att många av våra kyrkor har blivit religiösa konservatorier, som konserverar gamla uppfattningar, idéer, traditioner, evangelisationsmetoder och föredomar.

John Hedlund kommer in på frågan om husförsamlingar och kristna storfamiljer. Han anser att om vi skulle komma in i samma samhällsliga nöd- och krissituation som man gjort i Indokina, kommer husförsamlingarna och de små grupperna att dominera. John Hedlund ser de som den enda möjliga strukturen av kristen församling och kyrka till slut.

— Vi gjorde ett missgrepp, erkänner John Hedlund. Vi skulle ha nöjt oss med enklare lokaler och möjligheter och i stället ägnat oss mera åt samhällsmiljön och människornas arbetsmiljö. I arbetslivet vistas våra medlemmar 40 timmar i veckan. Till kyrkan kommer de kanske ett par timmar per vecka.

— Därför förstår jag de ungdomar som reagerar. Jag förstår ungdomarnas kritik och kan i viss mån instämma i den.

Statsbidragen

□ Genom statsbidragen till frikyrkorna finns risken att frikyrkorna av allmänheten uppfattas som en del av "systemet", säger Sven Nilsson, föreståndare i baptistförsamlingen Filadelfia i Örebro.

— Även ett litet bidrag har i längden en symbolkaraktär, som bibringar människor föreställningen att vi hör till etablissemangen, fortsätter pastorn i en intervju i Svenska Dagbladet.

Portförbjuden

□ Pastor Rickard Wurmbbrandt har av Finlands president Kekkonen, med instämmande av landets ärkebiskop, förbjudits att komma till Finland.

Pingstradion

□ IBRA Radio, pingstvänernas radio, skall i sommar börja sända dagliga program från en tysk station på ön Malta. I Sverige är det som bekant förbjudet att sända radioprogram som leder till att människor blir väckta och frälsta.

Kyrklig rådgivningsbyrå

□ Svenska kyrkan startar i höst en rådgivningsbyrå, dit ungdomar skall kunna komma och fråga om samlevnad och sex, få preventivmedel utprovade, få abortrådgiv-

ning och samtala om livsåskådningsfrågor, läser vi. Några kristna värderingar kommer man inte att pressa på de rådsökande, betonas det. Man kommer att gå efter socialstyrelsens normer. Biskop Ingmar Ström är mycket glad över att byrån startats, och har hjälpt till med att skaffa fram startkapital.

Biskop säger upp sig

□ Den norske biskopen Per Lønning, 48, har sagt upp sin tjänst som protest sedan Stortinget antagit en ny abortlag. Även hans kollega Per Juvkam har avgått. Dessutom kommer alla präster som fyllt 67 att begära avsked. Man anser att den nya lagen kränker lutherska kyrkans kristna tro. Den nya lagen har väckt en våldsam debatt i Norge.

Amerikanskt våld

□ Amerikanska kyrkor har drabbats av den våldsvåg som drar fram över den amerikanska kontinenten, läser vi.

— Numera måste de flesta mötesbesökarna hos oss bära någon form av försvarsvapen på sig i kyrkan, säger en metodistpastor i Dallas.

I en baptistkyrka måste man ha beväpnade vakter vid alla möten.

Anden föll i Rom

Påven Paul VI välsignade

□ Pingstdagen 1975 föll den helige Ande över 10.000 katoliker och protestanter församlade i St. Peterskyrkan, Rom, och hela församlingen började lovsjunga och tala i tungor. Från påvealtaret utgick profetiska budskap om att Herren skulle skapa ett nytt folk och en ny kyrka. Påven Paul VI gav samtidigt sin välsignelse till den karismatiska rörelsen.

Ett par kardinaler, en rad ärkebiskopar och minst tusentalet präster kom att representera katolska kyrkans hierarki, berättade Ivar Lundgren i Evangelii Härold i en rapport. Någon av dem erkände att kyrkan

varit blind men att perioden av blindhet slutade i och med andra vatikankonciliet.

En annan kyrklig ämbetsbroder ansåg att den förnyelse som man nu är inne i har stor betydelse för ekumeniken, ja, avgörande för hela den ekumeniska rörelsen. Organisation och teologi kan inte förena till ett, sade han, utan enbart Andens närvaro.

Ivar Lundgrens slutsatser av den karismatiska pingstkonferensen i Rom var att enda möjliga grunden för kristen enhetssträvan är kärleken.

Maranata i Avesta

Folkets Park var hyrd för kvällen, när Arne Imsen och ett tiotal maranatavänner från Stockholm invaderade Avesta. Rätt mycket folk var samlat och Lasse Andersson, gammal avestabo, ledde mötet.

Under hela dagen stod marknadsståndet uppmonterat på gågatan mitt i centrum. Vinden slet i ställningarna och plötsliga regn- och hagelskurar piskade tältduken. Dessemellan sken dock solen på intresserade avestabor, som stannat till för att titta på träskor och grammofonskivor.

Förmodligen blir det väl snart dags för ett nytt besök.

— Hälsosamt våga röra vid varandra. . .

— Det kan vara välgörande att våga röra vid varandra, säger pingstvännen och socialinspektören *Pergöran Ekeeroos* enligt tidningen *Missionsbaneret*.

Örebromissionens Ungdom har haft riksting, och det var såsom ledare för den grupp, som arbetade med skapande dramatik *Pergöran Ekeeroos* uttalade sig.

Med utgångspunkt från bibelordet att älska sin nästa såsom sig själv, öppnade en grupp ungdomar av båda könen sitt inre för varandra på rikstinget, berättade om sig själva och diskuterade värderingar och attityder.

För att åstadkomma avspänning, praktiserade man något man kallade för att bygga statyer, då en "blind" modellör fick öva sig i att forma en "lerklump" (bilden). Gemenskapen avslutades med en förbönsakt.

Självavårdsträning kallade *Pergöran Ekeeroos* hela övningen under ett samtal vi hade. Associationerna till sensitivitetsträning var kanske bara mina egna. *Pergöran Eke-*

roos, tidigare predikant, kunde i varje fall inte uppfatta övningen som ett avancerat experiment med dolda själskrafter eller som en spekulering i sensuella effekter.

På frågan vad det kunde finnas för kristet element i att våga röra vid varandra, pekade *Pergöran Ekeeroos* på urkristendomen. Vår tid har i alltför hög grad betonat själens frälsning, menade han. Vi måste nu återvända till urkristendomen, som lade lika stor vikt vid kroppens frälsning.

För den som minns *Arne Imsens* bibelstudium om Kyrkostaten i Midnattsropet nr 8, måste referatet i *Missionsbaneret* uppfattas som en alarmsignal. Då beskrev *Arne Imsen*, med utgångspunkt från *Uppebarelseboken*, formen för ett framtida

väckelsemöte i den fulländade skökokyrkan i följande ordalag.

— Pingstfolk, missionsfolk och maranatafolk kommer att finnas där i skön och harmonisk förening med katoliker, muhammedaner och buddister. Alla vill vara tillsammans, känna på varandra och krama varandra. Skrankorna har brutits ner och man är förenad i en enda kyrka.

Det som kommer att bana väg för denna nya typ av väckelsemöten, menade *Arne Imsen*, är vad man kallar för "fysisk kontakt", varvid sinnena öppnas för sensualism och spiritualism. Han uppmanade alla: Det är hög tid för oss att ställa frågan, Herre, vart är vi på väg?

Gustaf

FÖRSTOCKELSE

forts. fr. sid. 5

som Messias, och kristenheten väntar honom som den uppståndne, från himmelen återkommande frälsaren. Kan det finnas någon risk att antikrist kommer innan uppståndelsen sker för de frälsta? Om han skulle göra det, kan då en förväxling ske mellan honom och Jesus Kristus?

Vi vet vad förstockelsen medförde första gången Jesus kom. Om förvillelsen fortfarande varar inför antikrists framträdande, då MÅSTE de bli omvänd ordning så att de TAR EMOT honom. I annat fall har mänskligheten vaknat. Men det sorgliga är att nu har judendomen sällskap med kristenheten i sin förstockelse; med undantag av, nu som då, en liten minoritet.

De första som godkänner denne despot är judarna, som inte godtog den Herre och Messias, som Gud utvalde. Som den nationella befriaren utbreder antikrist Davids tron, med en kort storhetstid som följd.

Den svartsjuka och det avund som alltid funnits från judendomen mot kristendomen är nu ombytt. Det problemet löser antikrist med att äkta kristenheten som sin hustru. Men innan han kan föra henne till altaret, måste han skenbart framstå som den Jesus, som kommit för andra gången. En systematisk förföljelse av Jesu vittnen blir nödvändig, eftersom de förstår genom tron, att han är bedragaren. Han tillgriper orättfärdighetens alla under och tecken och kan så till slut förföra kristenheten.

Brud och brudgum finner varandra, och han sätter sig i templet och föreger sig vara den sanne Jesus Kristus. Men inför detta svek vaknar judarna från sin förstockelse, som varat ända från Jesajas tid. Hans stora misstag består troligen i att vara den FÖRSTE Messias, den av kvinna födde, och samtidigt den ANDRA gången återvändne Jesus Kristus.

Nu börjar för judarna den nödtid som är att likna vid en syndares syndanöd, därför att de förstår nu vem de fordorm korsfäste. Israel födes på nytt av den Helige Andes utgjutelse över kvarlevan, som därefter flyr upp till bergen. Den individuella frälsningstiden är därmed slut, när Israel nu har blivit det första kristna landet i värld-

den. De personligt frälsta ryckes upp på skyar till möten, den från himmelen mot jorden kommande Jesus Kristus. Guds vrede drabbar därefter jordens inbyggare i all sin stränghet.

För att inte Jesus skall för oss bli antikrist bör ingen här — HÄR vänta Jesus, utan där — DÄR vänta honom. När vi vet, att det är där uppe på skyarna som vi möter honom, kan vi bestämt här på jorden avfärda alla uppdykande Jesusfigurer.

FRÄLSNING . . . *forts. fr. sid. 9*
de hit för att vara med om apostoliska pingstmöten. Halleluja!"

Och jag kan inte låta bli att tänka på detta bibelord:

"När då så sker, att någon fattar tag i en annan i hans faders hus och säger: 'Du äger en mantel, du skall bliva vår styresman; tag du hand om detta vacklande rike', då skall denne svara och säga: 'Jag kan inte skaffa bot; i mitt hus finnes varken bröd eller mantel.'"

Det gäller verkligen att ha en mantel den tid vi nu gått in i.

Stina F

OM...

forts. fr. sid. 7

om en religiös, en andlig makt. Penningen är ingen neutral makt. Penningen är guden Mamons starka tillgång och maktmedel. Därför får lärjungarna veta detta: I kunnen icke tjäna både Gud och Mamon." Det handlar om kärlek i båda fallen. Det är hela tiden frågan om vad som är föremålet för min kärlek. Älskar jag Mamon så vill jag ha mera av Mamons rikedomar. Och jag kommer att bli en uppfinningsrik och tillgiven tillbedjare. Habegäret förvandlar oss till intelligenta varelser då det gäller att bevaka våra egna eller världens intressen. Men det gör oss fruktansvärt dåraktiga då det gäller att inta rätta attityder till den tillkommande världen. Vi bedrar oss och vi bedrar andra. Vi inbillar oss och vi inbillar andra att det finns ett mellantillstånd så att vi kan både ha Mamons välsignelse och Guds frid. Schizofren religiositet! Det blir förfärligt bedrägligt i längden. Och ingen kan hårda ut med den slitningen utan att skapa en kluven personlighet. Jesus måste lära oss att avlasta oss det vi har samlat. Vi måste placera det någonstans. Frågan är var.

Jesus vill leda oss in i de heliga bekymren. Han vill att vi dagligen ska brottas med det här problemet, så att bönen Fader vår blir vår personliga upplevelse. "Fader vår som är i himmelen." Vi kan be till honom som är i himlen. Vi har vår skatt där, därför kan vi be med frimodighet. Och därför så blir det ingen förnekelse eller motsägelse när vi kommer och säger Fader vår. Då kommer vi därför att vi har inga andra försörjare eller något annat bankkonto eller förråd att ösa ur. Vi är dag för dag, stund för stund beroende av Fadern som är i höjden. Ingen behöver gå och be till Gud om det dagliga brödet om det är överflöd. Och ingen behöver gå och bära tanken att vi ska lägga bekymren för vårt liv på Herren, om vi har stora bankkonton eller andra tillgodohavanden. Det blir ju en motsägelse.

Då hör jag protesterna redan. Det här är ju en tänkt situation som olyckligt drabbade människor kan komma i. Det måste finnas ett idealtillstånd, där vi genom troget och flitigt arbete, och genom klok ekonomi bygger ut bekymren ur vår tillvaro. Men vad var det vi läste? "Samlen eder icke skatter på jorden." Sade inte Jesus det? Han vill föra oss in i den situationen där vi konkret blir så beroende av Gud att vi inte kan leva utan honom och hans hjälp. För vår existens måste vi ha Guds hjälp. "Gören eder icke bekymmer för edert liv."

Mina älskade syskon, nog är det väl ändå något fel att vi har så enorma bekymmer med vårt liv. Vi har alldeles för mycket tid med vårt liv och våra krämpor. Vi testar vår kondition. Vi väger oss och känner efter hur det är med hjärtat. Vi håller på med vår egen kropp; reser runt till experter och specialister, från den ena till den andra och får råd, vägledning och

hjälp. Gud vill leda församlingen in i situationen då vi upplever att vårt biologiska liv, vår kropp, vilar i Herrens händer. "Gören eder icke bekymmer för edert liv", sade Jesus. Den situationen är ju inte aktuell när det står tio läkare till förfogande där vi kan söka råd och få hjälp. Jag vill absolut inte på något sätt undervärdera den hjälp som kan erbjudas. Men jag vill göra klart för oss att det finns ett idealtillstånd. Jesus vill själv erbjuda sig åt oss att vara vår läkare. Och han säger vidare i Matt. 6:25: "Gören eder icke bekymmer för edert liv, vad I skolen äta eller dricka, ej heller för eder kropp, vad I SKOLEN KLÄDA EDER MED. Är icke livet mer än maten och kroppen mer än kläderna?" Han säger det åt dem som frestas att samla på grund av den oro som finns i världen.

Ängslan för ålderdomen, ängslan för sjukdomen, kölden, födan; vad man ska äta och dricka. Vi vill skapa trygghet och gardera oss för alla eventualiteter. Och så samlar vi in för att komma ifrån det vi tror skulle vara olycka, katastrofer eller problem.

Jag berör ett ämne här som är oerhört viktigt. Det är på något vis opassande att tala om denna sorglöshet, som vi så gärna vill göra till något asocialt, eller något som inte har med verkligt kristet ansvar att göra. Och ändå så är det Jesus som säger: "Samlen eder icke skatter". Vi tänker att det kommer sjukdom, hungersnöd, kalla årstider; jag behöver. Och vi frestas att samla. Under tiden vi har hållit på och samlat, har det skett något i vårt hjärta. Himlen tonade bort, och härligheten. Med det borttonade gudsberoendet gick också kärleken förlorad. Kärleken till missionen, kärleken till människorna, kärleken till själars frälsning. Vi blev förvandlade från en levande församling till en institution som pliktskyldigast ger sitt tionde, för att skicka det till andra länder. Så har vi räddat vårt religiösa anseende och vårt samvete. Vi tycker vi har klarat både Guds rike och de inomvärldsliga behoven. Och så förstår vi inte att under tiden vi håller på och samlar och ger tionde, så är vi engagerade i två helt oförenliga livsprinciper. Det ena kommer så småningom att bygga ut det andra. Det blir inte både — och. Till sist blir det antingen — eller. Ty dagen kommer då vi måste bryta upp från den närvarande tidsåldern, och det vi har samlat måste vi lämna.

Vi kan naturligtvis ordna det genom att skriva ett testamente åt Guds verk. Men det är ingen tro. Offer ska man inte ge när man är död. Det ger man medan man lever. Skriva testamente är en nödlösning. Man ska inte fegt dra sig undan ansvaret.

Jesus säger "Gören eder intet bekymmer". Det är naturligtvis riktat till dem som kan ha anledning att bära på bekymmer. De uppmanas i stället placera sina resurser och krafter icke i den närvarande tidsåldern, men i den tillkommande.

forts. nästa nr

DOP...

forts. fr. sid. 3

dandets ugn? Om inte, är detta orsaken till att Kristuspresentationen blir så kraftlös?

— Men Herren kommer att ge ugnen den rätta temperaturen för att få fram den rätta produkten.

— Gud kommer att ta ut ett folk som vandrat i öknen.

Tältet revs — men väckelsen fortsätter och Gud gör under. Med förnyad och laddad vision fortsätter arbetet i Klarakvarten och vi förbereder oss för det som komma skall. Snart avlöser Malmköpingsveckan, 12—22 juli, då tältet hissas mot skyn igen.

**aktuellare
än någonsin**

**Vår-
pris 14: 50**

inkl. moms.

Sänd mig mot postförskott
... ex Fruktad frihet

Namn:

Bostad:

Postnr, adr.:

MR-Förl. Box 344
101 24 Stockholm

Midnattsropet

— nytt laddat nummer var fjortonde dag

Intressanta rubriker hösten -75

Samhället inför sammanbrottet — församlingen inför upprottet

Församlingen och den enskilde kristnes roll inför Jesu tillkommelse.

Mission på ny mark

Brasilien, Arabvärlden, Chile, Skandinavien.

Väckelsekristendomen och politiken.

Duell mellan Carl Gustaf Boëthius från Broderskapsrörelsen och Arne Imsen.

Frälsning för förtryckta.

Gamla Bro i en märklig missionssituation. Rapporter — samtal.

I varje nummer: aktuell predikan • vittnesbörd från människor som mött Jesus • rapporter från församlingarnas arbete • Ordet och vår tro • Världen i dag m.m.

Prenumerera!

**Nytt
kvartal**

**— nytt
halvår**

Använd kupongen till höger. Betala när inbetalningskortet kommer.

Prenumerationspriset är:

Helår 45:—, halvår 23:—, kvartal 12:—. Lösnummer 1:80:—. Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige. Gåvor till tidnings- och traktatmissionen mottages med tacksamhet.
Postgiro 57 16 20-4.

Jag prenumererar på Midnattsropet och betalar när inbetalningskortet kommer

☐ Är ny prenumerant

☐ Ja, jag vill bli kommissionär

Jag tar ex av Midnattsropet t. v.

Efternamn

Förnamn

c/o

Gata, Box, Postlåda etc.

Post-nr

Postanstalt

☐ kvartal 12:—

☐ halvår 23:—

☐ helår 45:—

Frankeras ej
M. R. betalar
portot

Till
MIDNATTSROPET
Pren.avd.
Box 1236
161 12 Bromma 12

Svarsförsändelse
Konto nr 4745

Väckelsefolket samlas till **MALMKÖPING -75 12-20 juli**

**Bibel- och missionsvecka för hela
familjen i sommarfagra Sörmland**

aktuellt: FÖRSAMLINGEN OCH SAMHÄLLET INFÖR JESU TILKKOMMELSE

ARNE IMSEN, familjen Ernst och Doris Högländer, Brasilien, Francisco Perello, Spanien samt vittnen och profeter från hela Skandinavien, Kickan Sundström och Christina Imsen sjunger tillsammans med hela Gamla Bro-familjen — däribland en skara nyomvända invandrare från olika delar av världen.

Välkommen till en Ordets och bordets gemenskapshögtid. OBS! Inga fasta avgifter. Vi har allting gemensamt — som i urkristen tid.

Förfrågan eller anmälan: **MARANATAFÖRSAMLINGEN** Box 344, 101 24 STOCKHOLM.
Tel. 08/23 52 30

Eller Malmköpingsveckans kansli Malmahed.

640 32 Malmköping. Tel. 0157/201 46

STORA KONFERENSTÄLTET MALMAHED
Befrielsemöten varje kväll 19.30. Sön. 19.00